

**Комунальний заклад «Первомайський заклад
дошкільної освіти (ясла-садок) № 4 «Дюймовочка»
Первомайської міської ради Харківської області**

**К О Н С У Л Ь Т А Ц І Я
«Виховання у дітей любові до Батьківщини»**

...Це так, як дихати – любити Батьківщину.

Володимир СОСЮРА

Любов до Вітчизни починається з любові до своєї Малої Батьківщини – місця, де людина народилася. У цьому зв'язку величезного значення набуває визначення мети, завдань, змісту та засобів патріотичного виховання дітей дошкільного віку.

Патріотичне виховання дошкільнят має вирішувати ширше коло завдань, ніж ті, що зазначені. Це не лише виховання любові до рідного дому, сім'ї, дитячого садка, але виховання шанобливого ставлення до людини-трударя та результатів її праці, рідної землі, захисників Вітчизни, державної символіки, традицій держави, загальнонародних свят. Дитина старшого дошкільного віку може і повинна знати, як називається країна, в якій вона живе, її головне місто, столицю, своє рідне місто чи село, які в ньому є найголовніші визначні місця, яка природа рідного краю та країни, де дитина живе, які люди за національністю, за особистими якостями населяють її країну, чим прославили вони рідну країну і увесь світ, що являє собою мистецтво, традиції, звичаї її країни.

У дошкільників поступово формується „образ власного дому” з його укладом, традиціями, спілкуванням, стилем взаємодії. Дитина приймає свій дім таким, яким він є, і любить його. Це почуття „батьківського дому” лягає в основу любові до Батьківщини, Вітчизни.

Завдання батьків формувати любов, приязнь до рідного дому, бажання берегти його, робити кращим. Важливо, щоб у дитини в сім'ї були свої обов'язки, щоб її не звільняли через малі роки від спільної праці, – це сприяє зміцненню „почуття сім'ї”.

Наступний етап – виховання любові та приязного ставлення до свого рідного міста. Ця частина роботи потребує більше опиратися на когнітивну сферу, на уяву дитини та її пам'ять. Для дитини місто конкретизується вулицею, тобто вона усвідомлює себе перш за все жителем своєї вулиці. Щоб діти „відчули” своє місто, їм необхідно про нього розказувати та показувати його. Разом із батьками діти їздять по місту. Інколи екскурсію вдається організувати також дитячому садку.

Діти старшого дошкільного віку можуть і повинні знати назву свого міста, його головні вулиці, визначні місця. Докладніше про роботу у цьому напрямку розкриємо нижче в змісті даного матеріалу. Назву країни можна закріпити з дітьми в іграх („Хто більше назве країн”, „З якої країни гості”, „Чия це казка”, „З якої країни ця іграшка”), у вправах типу „Із різних назв країн визнач нашу країну”, „Пошукаємо нашу країну на карті, глобусі”, „Як написати адресу на конверті” тощо. Діти повинні знати назву столиці нашої Батьківщини, її визначні місця. Розгляд ілюстрацій, слайдів, відеофільмів, художні твори, розповіді дорослих, фотографії, екскурсії, малювання, ігри-подорожі – все це допомагає вирішувати поставлене завдання. Дітей знайомлять із символікою країни, розповідають, що у кожної країни є свій прапор, герб, гімн. Розповідають де і коли вони можуть їх побачити.

При ознайомленні з природою рідної країни акцент робиться на її красі, розмаїтті, багатстві, на її особливостях. Діти повинні отримати уявлення про те, які тварини живуть в наших лісах, які ростуть дерева, за яким деревом можна відразу визначити Україну („Без верби і калини немає України”), які квіти цвітуть на українських полях і луках (кульбабки, волошки, маки).

Важливим напрямком роботи по вихованню любові до Батьківщини є формування у дітей уявлень про людей рідної країни.

Перш за все необхідно згадати тих людей, які прославили нашу країну - художників, композиторів, письменників, винахідників, вчених, мандрівників, філософів, лікарів (вибір залежить від вихователя). Необхідно на конкретних прикладах, через конкретних людей познайомити дітей з „характером” українського народу (творчі здібності, вмільсть, пісенність, гостинність, доброзичливість, чутливість, вміння захищати свою Батьківщину). Вихователь намагається познайомити дошкільнят з людьми, яким притаманні якісь певні якості чи вміння, залучити дітей до їх діяльності. Неабияке значення для виховання свідомого громадянина є прищеплення шанобливого ставлення до героїв війни, ветеранів, до пам'яті про тих, хто загинув, захищаючи Вітчизну; поваги до воїнів - захисників, кордонів Батьківщини. Діти з щирою вдячністю йдуть разом із батьками та вихователями до обеліска Слави, покладають квіти. Дуже великий вплив мають бесіди, зустрічі з ветеранами, екскурсії, використання пісень, віршів, наочного матеріалу. Добре коли після кожного заходу малята беруть у руки олівці та фарби й відтворюють свої враження в образотворчій діяльності.

У старших дошкільнят мають скластися поняття сім'ї, родини, роду. Вони повинні знати всіх своїх хоча б дво- і троюрідних братів та сестер. Шести-семирічні діти вже можуть дати відповідь на запитання: "Чим відрізняється традиційне житло українців - хата від житлових будівель інших народів?" Відповідь має сформуватися у результаті власних спостережень або за матеріалами хоча б телепередач: охайність, доглянутість, привітність, чистота. Отже, національна риса - відчуття краси. Відповідь на запитання "Як традиційно зверталися українці до батька-матері, дідуся-бабусі?" – "На Ви" - свідчить про шанобливе ставлення українців до старших людей. Шести-семирічні діти можуть і повинні знати і вміти співати хоча б один десяток українських народних пісень.

Особистісні якості та риси характеру, притаманні свідомому громадянину й патріоту

- повага до батьків, свого родоводу, традицій та історії рідного народу;
- працьовитість;
- висока художньо-естетична культура;
- патріотична самосвідомість та громадянська відповідальність, готовність працювати для розквіту Батьківщини, захищати її;
- повага до Конституції, законів Української держави;
- досконале знання державної мови.

Правила українського вихованця

- Будь свідомим громадянином України, пишайся тим, що ти – українець.
- Поважай і люби свій народ, свою землю, свою історію і культуру.
- Дорожи честю української символіки, знай Гімн України і достойно його виконуй.
- Шануй пам'ять своїх предків і тих, хто впав у боротьбі за волю України.
- Люби своїх сестер, братів, поважай старших.
- Підтримуй українські звичаї і традиції своєю участю у них.
- Виховуй себе ввічливим, культурним, грамотним і сильним.
- Гідно поведься у громадських місцях, на вулиці, не забувай, що ти – представник української нації.
- Поважай культуру, звичаї і мову інших народів.
- Будь впевнений: мати і Україна – то найсвятіші слова.